

فیلم هفته

➤ وصال روحانی

از حدود ۲۰ سال پیش بود که روشنی موسوم به «Found Footage» (اسناد کشف شده) در صنعت فیلمسازی به سبک هارور (وحشت) باب شد و در کمترین زمان به شهرت رسید و اشاعه یافت. این روش به این معنا است که فیلم مستندوار و به گونه‌ای ساخته می‌شود که به‌نظر برسد عین یک واقعه حقیقی و مبتنی بر مدارک و نشانه‌های یافت شده در اینجا و آنجا است و فیلمبرداری با دوربین‌های مستقر بر روی شانه و لرزش‌هایی که این شیوه مرسوم در مکتب موسوم به «دوگما ۹۵» در ثبت تصاویر به همراه دارد، کمک می‌کند تا فیلم واقعی تر و نشانگر رویدادی حقیقی جلوه کند. از این طریق و ادوات بود که «پروژه بلیروپج» در اواخر دهه ۱۹۹۰ تبدیل به یک پدیده شد و قسمت دوم آن نیز سود زیادی به بار آورد و فرانچیز «فعالیت‌های ماوراء الطبیعه» نیز محصول همین رویکرد بوده و فیلم «کلور فیلد» نیز از این مکتب نشأت گرفته است.

سود فراوان ناشی از این روش نیز دلایل اصلی استمرار آن بوده زیرا فیلم‌های معروف به Found Footage به شکلی بسیار جعب و جور و با کمترین هزینه و معمولاً بدون هیچ هنرپیشه معروفی ساخته می‌شوند و گاهی سروه فیلم با دو میلیون دلار «هم» می‌آید ولی در گیشه‌ها تا ۵۰ میلیون دلار و حتی بیشتر از آن می‌فروشند و این حتی بیشتر از سودسازی «Blockbuster»‌های هالیوود است که گاهی یک میلیارد دلار می‌فروشند اما از فیلم‌هایی حاصل می‌آیند که هزینه تولیدشان ۲۰۰ میلیون دلار بوده است.

➤ **با در آمدی ۳۰ برابر قیمت تولید** جدیدترین محصول سیستمی که وصف آن را آوردیم، فیلمی است به نام «چوبه دار» که آن را شرکت برادران وارنر ساخته و در پنج هفته‌ای که از اکرانش در امریکای شمالی می‌گذرد ۵۸ میلیون دلار فروخته و در اروپای غربی و آسیای شرقی نیز مجموعاً بالای ۷۰ میلیون دلار پولسازی کرده حال آنکه بر طبق برخی اخبار مخارج تولیدش از ۳ میلیون دلار فراتر نرفته است و با این

لقی از فیلم چوبه‌دار و تیربار چوبه‌دار

درباره «چوبه‌دار»، جدیدترین فیلم ترسناک پرفروش سینمای جهان

در اسارت نیروی مافوق عادی

لوفینگ (راست) و کلاف چوبه‌دار

اما حقیقت آن است که با انواع مختلف دوربین‌ها فیلمبرداری شده‌اند با این هدف که صحنه‌ها یک رنگ پریدگی و نمایی خاکستری و مرموز داشته باشند. شاید برخی صحنه‌ها مثل آنهایی که تازه «چوبه‌دار» بدون چنان تازگی‌هایی و با همان اسلوب‌های رایج در این روش و ترساندن چند باره بینندگان و البته بدون خلق وحشت افراطی قشر عظیمی از تماشاگران و بخصوص زیر ۲۵ ساله‌ها را که دوستداران اصلی فیلم‌های ژانر وحشت با مدل‌ها و روش‌هایی از این دست هستند، جذب خویش کرده است.

➤ **این دوربین موبایل نیست** جالب‌تر و با ارزش‌تر اینکه کریس لوفینگ و تراویس کلاف سناریست‌ها و کارگردانان این فیلم، برای نخستین بار است که یک فیلم فیچر بلند را رو می‌کنند ولی اصلاً کم نیاورده‌اند. اکثر صحنه‌های آنها به‌گونه‌ای است که به‌نظر می‌رسد با دوربین موبایل گرفته شده

دبیرستان به طور پنهانی وارد سالن نمایش مدرسه می‌شوند و هدف شان ویران کردن «سن» و صحنه‌ای است که نمایش باید روی آن اجرا شود. با این حال تیر آنها به سنگ می‌خورد زیرا در یکی از اتاق‌های آنجا پشت «در»‌های قفل شده گرفتار می‌آیند و خطوط تلفن را هم قطع شده می‌یابند. آنها می‌کوشند از این صحنه‌بگربزند اما فردی نادیده که آنها را در این دام مخوف انداخته، به وضوح قصد کشتن یک به یک آنها را دارد.

بیننده فیلم به این نتیجه می‌رسد که پشت این اتفاقات باید یک نیروی مافوق عادی باشد ولی فیلمسازان با ایجاد احتمالاتی افزون در این ارتباط نتیجه‌گیری را برای تماشاگران سخت تر می‌کنند. برخی صحنه‌ها و فیلمبرداری با دوربین‌های مستقر روی شانه برای تجلی بیشتر داستان به کار می‌آیند و بر رازها و ترس موجود از اتفاقات می‌افزایند ولی در برخی موارد اثر عکس می‌گذارند و این‌ها مواردی است که

بایداز دوربین‌های سنتی و صحنه‌های واید اسکرین استفاده می‌شد. شاید استفاده فیلمسازان از تبحرهای برندن جونز به عنوان صابردار فیلم قسمتی

نخستین فیلم بلند کریس لوفینگ و تراویس کلاف چیز خاصی را به ویژگی‌های مدرن فیلمسازی در ژانر وحشت اضافه نکرده‌است، اما همچون هم‌تا‌هایش طی ۲۰ سال اخیر در قیاس با بودجه‌اندک تولیدش درآمد چشمگیری داشته‌است

از ایراد مذکور را رفع کرده باشد اما به تنهایی کافی نیست و بعضی صحنه‌ها به سبب نداشتن عمق و زوایای لازم، عقیم مانده‌اند و تأثیر مورد نظر را نمی‌گذارند.

▪ **نقش‌های یک بعدی**

کاراکترسازی‌ها هم بی‌نقص و کامل نیست و در نتیجه وقتی به دو نفر از محصلان در دام افتاده با نام‌های رایان (رایان شوز) و کاسیدی (کاسیدی گیفورد) حمله می‌شود، بینندگان با آنها همذات پنداری نمی‌کنند و دل به حال‌شان نمی‌سوزانند زیرا لوفینگ و کلاف نتوانسته‌اند آنها را به حد کفایت نزد تماشاگران محبوب و حتی آشنا سازند. این بدان معنا نیست که بازیگران اصلی که از قضا از نام کوچک اصلی‌شان به‌عنوان اسامی کاراکترهایشان هم استفاده شده، آدم‌هایی بی‌استعداد هستند اما نقش‌ها یک بعدی و فاقد توضیحات کافی هستند قضاوت در مورد ماهیت وجودی‌شان و همین طور میزان موفقیت‌شان دشوار می‌نماید. به همان میزان می‌توان پیش‌بینی کرد که اگر به قفل شده گرفتار می‌آیند و خطوط تلفن را هم قطع شده می‌یابند. آنها می‌کوشند از این صحنه‌بگربزند اما فردی نادیده که آنها را در این دام مخوف انداخته، به وضوح قصد کشتن یک به یک آنها را دارد.

بیننده فیلم به این نتیجه می‌رسد که پشت این اتفاقات باید یک نیروی مافوق عادی باشد ولی فیلمسازان با ایجاد احتمالاتی افزون در این ارتباط نتیجه‌گیری را برای تماشاگران سخت تر می‌کنند. برخی صحنه‌ها و فیلمبرداری با دوربین‌های مستقر روی شانه برای تجلی بیشتر داستان به کار می‌آیند و بر رازها و ترس موجود از اتفاقات می‌افزایند ولی در برخی موارد اثر عکس می‌گذارند و این‌ها مواردی است که بایداز دوربین‌های سنتی و صحنه‌های واید اسکرین استفاده می‌شد. شاید استفاده فیلمسازان از تبحرهای برندن جونز به عنوان صابردار فیلم قسمتی

منبع: washington post

گشتی در دنیای سینما

جکسون از هایت‌ها رهایی ندارد

ظاهراً اندیشه‌های هایتی و نوشته‌های فانتزی جی‌آر‌آر تولکین خیل دست برداشتن از سر پیتز جکسون را ندارد و این کارگردان نیوزیلندی به رغم تمام شدن فیلم‌های شش‌گانه «رباب حلقه‌ها» و «هایت» و با این‌که تصریح کرده ماجراهای موجودات ویژه‌اش شامل الف‌ها و ارک‌ها برای همیشه پایان یافته، هفته گذشته از یک هنرمند هموطنش خواست نمونه‌ای کوچک از خانه بیلبو باگینز یکی از کاراکترهای کلیدی این سری فیلم‌ها را درون منزل وی طراحی و بنا کند. این هنرمند که نامش بینو اسمیت است بعد از انجام مأموریت محوله گفت: با نظارت و اصرار جکسون خانه بیلبو را خشت به خشت و عین متن قصه در محوطه منزل بزرگ جکسون پیاده کردیم و حتی حفرة‌ای را که بیلبو در آن پنهان می‌شود، بازسازی کردیم ولی مشکل اینجاست که نمی‌دانیم او اینها را برای چه می‌خواهد!

«اما استون» و نیاز به استراحت

«اما استون» که یک بار دیگر در فیلم جدیدی از زودی آلن به نام «مرد غیرمنطقی» نقش اول زن را بر عهده دارد و نقش مهم که‌ون استیسی را در هر دو نسخه اخیر «اسپایدرمن شگفت‌انگیز» بازی کرده است، این هفته تصریح کرد که دلیل اصلی کناره‌گیری‌اش از

پروژه ساخت قسمت سوم سری فیلم‌های معروف، پرفروش و کم‌دی «در هم کوبندگان ارواح» در دسرهای حضور در یک فیلم پرهزینه دیگر بوده است.وی گفت: همه چیز درست و هر چیزی سر جایش بود و سناریوی خنده‌داری را نیز فراهم کرده بودند اما احساس کردم برای یک مسئولیت بزرگ دیگر آمادگی ندارم. شرکت دریک فرانچیز دیگر بعد از فرانچیز قبلی‌ام مرا فرسوده‌تر می‌کرد. من باید قدری استراحت کنم.

ز مه کیس: دیگر به آینده بر نمی‌گردیم!

رابرت زمه کیس کارگردان مشهور و پرسابقه هالیوود هفته گذشته متذکر شد موج بازسازی فیلم‌های قدیمی و موفق این شهرک رؤیاسازی‌های بی‌پایه، قطعاً سه‌گانه پرفروش نیمه دوم دهه ۱۹۸۰ وی یعنی «بازگشت به آینده» را دربر نخواهد گرفت و لاقلاً تا زمانی که او زنده است، این اتفاق نخواهد افتاد. زمه کیس که با بازی با عنصر سفر در طول زمان و با استفاده از متیو برادریک در نقش اصلی هر سه نسخه این فیلم‌ها را کارگردانی کرد، گفت: حوصله بازسازی یا دنباله‌سازی این فیلم‌ها را ندارم و قول می‌دهم تا زمانی که من و باب گیل (سناریست هر سه فیلم) نفس می‌کشیم، این اتفاق نخواهد افتاد. البته بعد از مرگم مطمئنم که استودیوهای سودجوی هالیوود به دنبال احیای این سری فیلم‌ها خواهند رفت و بعدی می‌دانم خانواده‌ام به عنوان ورثه‌ام زورشان به آنها برسد.

وزارت راه و ترابری
سازمان راه‌داری و حمل و نقل جاده‌ای

مسابقه عکس، خاطره، شعر، نقاشی

سازمان راه‌داری و حمل و نقل جاده‌ای کشور برگزار می‌نماید

در پی تجربه موفق برگزاری مسابقه عکس، خاطره، نقاشی و شعر با موضوعات سفرهای جاده‌ای در سال گذشته و استقبال کم‌نظیر به عمل آمده و در راستای تداوم این اقدام فرهنگی و ارج نهادن به جایگاه شهروندی هموطنان گرامی سازمان راه‌داری و حمل و نقل جاده‌ای با هدف معرفی تلاش و خدمت رانندگان زحمتش برون‌شهری،

قالب مسابقه:

- الف) عکس سفر جاده‌ای
- ب) خاطرات سفر جاده‌ای
- ج) شعر سفر جاده‌ای
- د) نقاشی سفر جاده‌ای

موضوعاتی که در مسابقه مورد نظر است:

- سفر با وسایل نقلیه عمومی حمل و نقل جاده‌ای (رانندگان، حقوق مسافر، آداب سفر، همسفران و ...)
- سفر با وسایل نقلیه شخصی در جاده‌ها (سر نشینان، رعایت قوانین و مقررات رانندگی، سفر با سرعت مطمئنه، امکانات سفر، آماده بودن وسیله نقلیه و ...)
- نماز در سفرهای جاده‌ای
- راه‌داران، تلاشگران به عنوان همراهان سفرهای جاده‌ای (اقدامات امدادی راه‌داری و حضور آنان در جاده‌ها، گشت راه‌داری، زندگی راه‌داران، وظیفه‌شناسی راه‌داران و ...)
- رانندگان خستگی‌ناپذیر ناوگان عمومی (جاده‌ای) مسافر و کالا (زندگی رانندگان، نقش رانندگان در سفر، تعامل رانندگان با مسافران و ...)
- سفر با خانواده (کودکان در سفرهای جاده‌ای)

گاه شمار مسابقه:

- آخرین مهلت ارسال: ۳۰ مهر ۱۳۹۴ پس از سفرهای تابستانی هموطنان
- داوری و انتخاب آثار: آبان ۱۳۹۴
- برگزاری جشنواره، نمایشگاه و اهدای جوایز همزمان با ۲۶ آذر ۱۳۹۴ شروع هفته «حمل و نقل، رانندگان و راه‌داری»

جوایز:

- به نفرات اول تا سوم هر بخش جوایز ویژه و لوح سپاس اهدا خواهد شد و به نفرات چهارم تا دهم هر بخش نیز هدایای نفیس فرهنگی و لوح تقدیر تقدیم خواهد شد.
- نشانی‌دبیر خانه مسابقه:
- تهران- بلوار کشاورز- خیابان فلسطین جنوبی- خیابان دمشق- شماره ۱۷- طبقه ۱۱ روابط عمومی سازمان راه‌داری و حمل و نقل جاده‌ای کشور Email:info@rmto.ir
- در صورت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن‌های ۸۸۹۴۷۸۳۳-۸۸۹۴۷۸۳۳ تماس حاصل فرمایند.
- ضمناً اطلاعات این فراخوان در سایت اطلاع‌رسانی سازمان به نشانی www.rmto.ir نیز موجود است.
- با آرزوی سفری خوش، ایمن و به یادماندنی برای هموطنان عزیز و گرمی در همه ایام سال (با رعایت قوانین و مقررات راهنمایی و رانندگی حتماً از سفر خود لذت خواهید برد)

فرم شرکت در مسابقه

نام:

نام خانوادگی:

جنس: مرد ☐ زن ☐ تاریخ تولد: روز ماه سال میزان تحصیلات:

تلفن همراه: تلفن محل کار: تلفن منزل:

نشانی کامل استان: شهرستان:

کد پستی:/.....

متقاضی شرکت در بخش: عکس ☐ خاطره ☐ شعر ☐ نقاشی ☐

امضا: تاریخ تکمیل